

Светски Сабор Срба:

СРПСКО ПИТАЊЕ НА КРАЈУ XX ВЕКА

СРБИ, СРБИЈА И СРПСКА

Љубомир Т. Грујић

lyubomir_gruyitch@yahoo.com

Белфор, Француска - Химелштур, Немачка

26. новембар - 27. новембар, 1999.

САДРЖАЈ

Поглавље	Наслов	Страна
	<i>Захвалност</i>	3
I	Место одржавања Сабора. Немачка политика и Српски народ	4
II	Прошлост - један од узрока садашње ситуације	5
II – 1	Човек и прошлост	5
II – 2	Срби од Немањића до 1941. године	6
II – 3	Срби у Другом светском рату	8
II – 4	Титова владавина	8
II - 5	“И после Тита - Тито!”	12
III	Сопствено понашање - један од узрока садашње ситуације	13
III – 1	Срби, Србија, Црна Гора и Српство	13
III – 2	Југославија, Југословени и Југословенство	15
III – 3	Човек српске наде - човек српске трагедије	16
III – 4	Политичко стање у народу	18
III – 5	Распуштање сазива САНУ	19
III- 6	Власт: однос према Уставу и народу	19
IV	Међународно понашање - један од узрока садашње ситуације	20
IV – 1	Владе западних држава и национална права југословенских народа	20

IV – 2	Пропаганда - средство демонизације и оправдавања агресије	22
V	Опоравак. Уздизање. Развој Српског народа	22
V – 1	Међународна бомбардовања: обештећења	22
V – 2	Носилац уставности и законитости у Србији	25
V – 3	Могуће мирнодопско, уставно и законито решавање проблема	25
V – 4	Уставотворне скупштине	26
V – 5	Организација и начела српске државе	27
V – 6	Срби, Србија и Црна Гора: српска држава	29
VI	Српска	30
VII	Додатак: Поређења	31
VIII	Јавни дописи	33

ЗАХВАЛНОСТ

Топло се захваљујем господину Ђорђу Јовановићу, Председнику, госпођи Радмили Нинић, госпођи Ангелини Марковић и вођству Светског Сабора Срба на позиву да говорим у Манастиру Пресвете Богородисе у оквиру проблематике:

СРПСКО ПИТАЊЕ НА КРАЈУ XX ВЕКА

а по теми коју сам предложио:

СРБИ, СРБИЈА И СРПСКА.

И Место одржавања Сабора. Немачка политика и Српски народ

Почаствован позивом и поштујући истрајно родољубиво ангажовање чланова Светског Сабора Срба, прихватио сам позив спонтано.

Привлачно је говорити у земљи из чијег су народа изникли великани књижевности, сликарства, музике, философије, природних наука, математике, економије, технике и технологије. Ретке су области културе, науке и технике у којима Немачки народ није човечанству подарио неког великана. Узбудљива је могућност да се о Србима, Србији и Српству говори у земљи и народу Канта, Гетеа, Шилера, браће Грим, Брехта, Баха, Бетовена, Хегела, Вајерштраса, Шварца, Отоа и Дизела - у народу чији су књижевници изузетно ценили и подржавали Вука Стефановића Караџића, у народу који је добронамерно прихватио стотине хиљада Срба да оснују своје домове у Немачкој у протеклих пола века. Потом су ми надошла у свест сећања на познате трагичне догађаје из Хитлерове и садашње окупације српских земаља:

- Окупационе трупе немачке државе су биле покровитељи низа логора у 2. Светском рату преваходно за Србе, Јевреје и Роме у Југославији. Само у Јасеновцу је ужасним мучењем масакрирано око 800 000 невиних људи, од деце до старица. Око 80% од њих су били Срби.
- Окупационе трупе немачке државе су стрељале у Шумарицама све ученике и Директора школе у Крагујевцу у току 2. Светског рата.
- Окупационе трупе немачке државе су искључиво у Србији биле увеле у току 2. Светског рата одмазду стрељањем десет невиних Срба за једног убијеног немачког окупаторског војника и сто недужних Срба за једног убијеног немачког окупаторског официра.
- Окупационе трупе су насилно одвојиле Косово и Метохију од Србије на почетку 2. Светског рата и створиле фашистичку државу Велику Албанију омогућавајући и подржавајући како масовно усељавање Албанаца у југозападни део Србије тако и стварање и деловање Ханџар дивизије против Српског народа.

- Прво значајно спољнополитичко ангажовање немачке Владе после уједињења Немачке је било на растурању Југославије супротно њеном Уставу. Под Југославијом у целом излагању подразумевам само Југославију у свом правом смислу, од Триглава до Ђевђелије.
- Немачке војне снаге су учествовале у беспримерној агресији НАТО пакта на Србију и Црну Гору ове године, која је бесомучним бомбардовањем трајала преко два и по месеца.
- Војне трупе немачке државе су по трећи пут у овом веку насилно на територији српске Дедовине и Отаџбине. Насилно, јер су ту без позива Српског народа, супротно његовој вољи, супротно Уставу Р. Србије, а као резултат НАТО агресије на Србију и Црну Гору.
- Трупе немачке државе учествују данас у суштински поновној окупацији Косова и Метохије и у процесу њихове потпуне и насилне албанизације.

Одлучих да овде говорим, а с обзиром на укратко споменуте велике доприносе Немачког народа и с надом да ће он у врло блиској будућности да разјасни куда га води садашња владајућа политика према Србији и Српском народу, не само у Србији, већ у целој Југославији. Надам се да неће да дозволи да се она даље спроводи. Однос према Српском народу није само однос према нашем народу. То је и однос према народу који није напао ни један други народ ни једану другу земљу, те ни Немачки народ ни Немачку. То је однос према малобројном народу који се борио кроз две организоване војске против Хитлер-Мусолинијевог фашизма. На Немачком народу је да размотри и утврди, да ли је учешће њихових војних трупа у НАТО агресији и у суштинској окупацији Косова и Метохије у складу са Уставом Немачке.

На Немачком народу је и да размотри која људска и национална права има један **староседелачки** негермански народ у Немачкој - Лужички Срби. Имају ли они право на слободно коришћење свог језика и писма, на школовање своје деце на матерњем језику, имају ли они културну, финансијску, полицијску, судску, војну и политичку аутономију; имају ли они право на самоопредељење и одцепљење?

Други **староседелачки** народ на чију судбину Немачка има велики утицај је - Српски народ на Косову и Метохији и у осталим деловима његове Дедовине и Отаџбине.

Надам се да ће у врло скорој будућности Немачка, све остале државе учеснице у НАТО агресији и Русија да повуку своје војне трупе са Косова и Метохије, као и из Републике Српске. Надам се да ће у врло скорој будућности Немачка и све остале

државе учеснице у НАТО агресији да надокнаде Србији и Црној Гори моралне и материјалне штете нанете неистинитим оптужбама и демонизујућим обавештењима јавности против Српског народа, окупирањем најпре Републике Српске и потом бомбардовањем Србије и Црне Горе. Тиме је изневерен обећавајући мирнодопски правац развоја нове Немачке достојан њених великана.

Агресијом и окупацијом су битно прекршени право староседелачког народа на своју Дедовину, право човека и народа на слободу, Статут НАТО пакта, женевска и Дунавска конвенција, Повеља Организације Уједињених Нација и основе међународног права и односа.

С дивљењем према великанима Немачког народа, с поштовањем према пријатељима које имам у Немачкој и свим Немцима који су опредељени за антифашизам, и са изложеним надама сам се ослободио мѐре да говорим у Немачкој о свом родном народу - о Српском народу и о својој Отаџбини - Србији.

Настојаћу да у излагању не буде критика, већ чињенице и подсећање на догађаје и појаве да би се разумели ставови и схватили предлози.

II Прошлост - један од узрока садашње ситуације

II – 1 ЧОВЕК И ПРОШЛОСТ

Међу људским особинама које човека издвајају од осталих бића су високе способности памћења, учења и размишљања, вештине анализе и синтезе и стваралачки дар. Без памћења не постоји искуство, не постоји учење кроз живот ни појединца ни народа. Без памћења постоји могућност понављања учињених пропуста, грешака и грехова. Без памћења нема основе за утврђивање карактерних особина људи.

Историја треба да се исказује кроз истинито ситематизовано људско памћење. Као истина о ономе што се, зашто и како одиграло, или о ономе што се није одиграло, а могло је да се деси, она показује путеве, начине, методе и средства који су се користили за постизање циљева ради задовољавања извесних интереса или потреба. Историја разјашњава односе у друштву и у човечанству, њихове узроке и последице.

Манипуланти и преваранти убеђују да прошлост треба да се избрише из сећања, да би они успешно остварили своје намере. Пакосници, завидљивци и насилници присиљавају друге да забораве прошлост, да не мисле на историју. Појединац и људи који су криминалци желе или чак траже да се заборави њихова прошлост. Злочинци

траже, захтевају или наређују да се заборави историја о њима, њиховим деловањима и о њиховим жртвама.

Честити људи цене историју као истину о прошлости и као животну учитељицу. Они знају да сви процеси који се одвијају у човечанству зависе од прошлости.

Чак ако животиње и немају свест о прошлости (што не тврдим), постоји код њих осећање прошлости исказано најмање њиховим стеченим инстиктом.

Захтевати од човека и људи да забораве прошлост, да се одрекну своје историје значи захтевати да се они одрекну памћења, учења, размишљања, анализе, синтезе, искуства и развијања стваралаштва. Не означава ли такав захтев намеру да се човек и људи сведу на бића нижег умног и духовног степена од тих животиња?

Како да се схвати то што многе утицајне политичке личности, па и неки владајући државници Западних земаља, траже, захтевају или чак наређују Србима да забораве историју, да се одрекну прошлости? Истовремено, они позивају да се поштује њихова историја и слави њихова прошлост, као што они то с поносом редовно чине.

II – 2 СРБИ ОД НЕМАЊИЋА ДО 1941. ГОДИНЕ

Два сина Стевана Немање су се борила жестоко за власт док им је отац још био жив. Њихов најмлађи брат Растко - Свети Сава није потегао трећи мач. Он је пред њих стао с Крстом и Божјом вером. Помирио је браћу. Тако је спасао и браћу, и своју породицу, и целу династију, и српску државу и Српски народ. Створио је српско Православље - Светосавље.

У истом смислу говори све време и српска светост патријарх господин Павле.

Прилазимо с Крстом свима и ако желе нека га пољубе и понесу собом другима, а мач извлачимо само против нападача и када је то последње решење, а онда будимо ефикасни против агресора.

Прва српска династија Немањића у новој, Хришћанској ери, је ишчезла под османлијском најездом. Друга српска династија, династија Петровића је успела да организује део Црне Горе у слободи, док су сви остали делови Југославије били покорени.

Харач на имовину, данак у крви, одвођење српских девојчица у харем и српских дечака у јаничаре, потурчавање кроз исламизацију и набијање на колац трајаху пет или више векова. Делови Српског народа су се осипали.

Остала је матица из које је стално излазило српско свештенство. Одржала се матица захваљујући српском народном предању, Светосављу и Српској Православној Цркви.

Очувана је народна свест о сопственој националној осебујности, историји, култури, мудрости, храбрости, моралу, државности и Отаџбини. Очувана је народна поезија; сачуван је језик. Разносила се песма, играло се коло. Неговани су народни обичаји. Обогаћивала се народна ношња. Пет векова је тињала нада за ослобађање народа и Отаџбине. Поробљени народ је имао своју свест, своју веру и свој аманет. То смо наследили од српских родољуба који су се борили на Косову док нису сви изгинули против вишеструко надмоћнијег освајача на Видовдан 1389. године. Борили су се да заштите своја имања, своју Отаџбину, своје родитеље, своје супруге, сестре, своју децу. Дали су и више него што су мислили да могу да дају. Оставили су нас у Отаџбини. Оставили су нам веру, слободољубље, родољубље и - часно Српско име.

Испод храста крај потока у Орашцу, почетком фебруара 1804. године, га изабраше на сабору за свог Вођу. Турци га од мука и пораза које им је наносио назваше Карађорђе - Црни Ђорђе. Народ га прихвати и за оснивача треће српске династије - династије Карађорђевић. На његовој глави Српски народ поче да отвара пут ка слободи.

Родила је била српска мати још једног вођу који поново изведе Српски народ на пут слободе - Милоша Обреновића. Прихвати народ и њега за ствараоца четврте српске династије.

Од ових великана данас Српски народ има директне потомке у династији Карађорђевић. Они су потомци и Краља Петра I Карађорђевића који је водио Српски народ и српску војску кроз тешка искушења два балканска и Првог светског рата. И извео је Српски народ да буде међу победничким. И ослободилачким. Српској држави се отварала лепа будућност и Српском народу у њој.

Одговарајући на ултиматум Аустро-Угарске Царевине, Народна Скупштина Краљевине Србије је на својој седници у Нишу 1914. године донела Декларацију да ће борба да буде за: ОСЛОБОЂЕЊЕ и УЈЕДИЊЕЊЕ. Она је изразила тиме саосећање са окупираним осталим делом Српског народа и са Хрватским и Словеначким народом и уверење да ће у сједињеној држави јужнословенски народи слободно и удружено да се развијају задовољавајући заједничке економске, политичке, војне, националне, територијалне и културне интересе. Као један од српских улога у то, дата је српска држава, да би се створила заједничка држава која је убрзо названа: Краљевина

Југославија. Од тада се у једном делу Српског народа одвија посебно дубоко посвећивање Југословенству и Југославији, занемарујући Српство: Српски народ, његова знамења, његове вредности и његове интересе.

Краљ Александар се заложио за потпуно остварење Нишке Декларације - за стварање Југославије. Убијен је од оних за чије народе је мислио да им Југославија доноси ослобођење од хиљадугодишње окупације. Оставио је неуравнотежену Југославију, Српски народ под југословенизацијом и малолетног сина за престонаследника.

II – 3 СРБИ У ДРУГОМ СВЕТСКОМ РАТУ

Пред налетом Хитлерове војне силе, Армија Краљевине Југославије се предала. Југословенска Влада је одлучила да тек крунисани млади Краљ Петар II с породицом напусти Отаџбину. Он је захтевао да падобраном буде пуштен у Отаџбину, да би се с народом борио (видети еписмо Њ. В. принца престолонаследника Александра Карађорђевића од 25. новембра 1999). Енглеска Влада није допустила. Млади принчеви Томислав (према његовој изјави) и Андреја су тражили да као пилоти учествују у ваздухопловним војним акцијама у Југославији против окупатора. Савезничка Команда им није дозволила.

Капитулацију није прихватио тадашњи пуковник, касније генерал, Дража Михаиловић. Започео је прву герилу против Нациста и са својим војницима и официрима - четницима се борио родољубиво храбро. Титу је лично три пута спасао живот. Одбио је понуду Савезника да остави Отаџбину и свој народ на крају рата, иако је знао да Титова власт неће имати милости према њему као оданом монархисти.

Други део Српског народа се временом све више окупљао у борби против окупатора под вођством Јосипа Броза - Тита. Партизани вођени Титом су у почетку склопили савезништво са четницима. То савезништво се временом претворило у непријатељство највишег степена. Оно је довело до другог дубоког расцепа у Српском народу, које од тада непрекидно траје и постало је једна од најтежих наших народних рана.

Савезничка Команда је од 1943. године помагала Партизанима. Снага партизанског покрета је све брже расла. Створена је добро организована армија високог војног полета и родољубивог морала. Борци су били мотивисани прокламованим циљевима: ослобађање народа и Отаџбине од окупатора, изградња земље у слободи и равноправности појединца и народа, у друштвеној правди, у држави у којој ће да влада

воља народа - у народној држави, у којој неће бити експлоатације, у којој ће Власт да се бори за добро “радника, сељака, омладине и поштене интелигенције”. То је било исказано и у имену: Федеративна **Народна** Република Југославија. И у имену сваке републике је био придев: **народна**.

II – 4 ТИТОВА ВЛАДАВИНА

По завршетку рата, Краљ је у Лондону био приморан да преко радија позове народ да се придружи Титу. Људи одани Краљу и монархији су били пренеражени, а многи и обесхрабрани.

Под Титовим руководством је донет савезни закон којим су сви Карађорђевићи проглашени народним издајницима. Забрањено им је као и свом њиховом потомству да се врате у Отаџбину.

Извршена је национализација све приватне имовине. Забрањени су приватни послови. Многи власници приватних предузећа или зграда су похапшени у Србији. Били су оптужени да су то стекли експлоатацијом радника.

Остварена је једнакост у платама за исти посао за жене и мушкарце. Свима запосленима и њиховој деци, осим сељацима и свештеницима, је било обезбеђено потпуно здравствено осигурање и гарантована им је пензија.

Уведено је бесплатно школовање. Није било школарине.

Уведене су карте Р1 за ударнике - до Р3 за раднике и службенике. Д1 и Д2 за децу. Народ је имао тачкице, да би могао да купи текстил. Државни функционери су имали на располагању посебне магацине.

Забрањена је веронаука у школама. Суштински је било веома опасно да се одлази у цркву или да се сазна да се слави Божић, Крсна Слава и/или Васкрс. Посебно је било опасно за запослене у просвети.

Певање српских песама је било оцењивано као тежак израз национализма и шовинизма који је требало да се угуши у корену. Пријављивање певача је доносило лепо признање лојалности и привржености КПЈ.

Заведена је политичка економија. Она је предавана на факултетима.

Сељаци су терани у земљорадничке задруге. Забрањена им је слободна продаја пољопривредних производа:

“Ако ти не одговара да по овој цени продаш жито, има га Америка!”

одговарали су сељацима државни откупљивачи жита. Увожени су многи пољопривредни производи: жито, путер, јаја, воће, ..

Извожена су млада сељачка деца. Влада је склопила уговор (нпр. са Француском) о запошљавању радника у иностранству. Дошли су без знања језика, без стручне оспособљености и без финансијске подршке. Њихова деца завршавају сада своје школовање у иностранству где многа намеравају да остану.

Национализована српска земља на Косову и Метохији је давана албанским усељеницима. Они су у великом броју постајали чланови КПЈ, а касније - СКЈ.

Зидане су нерентабилне фабрике, правдане искључиво политичким разлозима (ХЕНИ, Обровац, Севојно, Смедеревска железара, ...). На руководеће функције у привредним организацијама су постављани људи од политичког поверења, без обзира да ли су имали или нису имали одговарајуће стручне квалификације. Они су били потпуно зависни од воље КПЈ/СКЈ. Основни циљ је био извршавање постављених политичких задатака. Директори су се усмерили на куповање лиценци и ослањање производње на њих, без даљег сопственог усавршавања. То им је омогућавало да остваре многобројна службена путовања у иностранство. Јапану су лиценце користиле да добије у времену, а нама су изазвале заостајање.

Руководећи људи су добијали државне станове на коришћење мимо ранг листа. У разрушеној земљи је то био велики добитак.

Чланство у КПЈ/СКЈ је многе привукло, да би добили запослење, остварили брзо напредовање у послу, да би добили добар посао, те и добру плату. КПЈ/СКЈ је створила своју широко разуђену структуру, обухватајући све радне организације, Армију, Милицију и месне заједнице.

Промењен је Устав. Тито је Уставом добио право да може по свом опредељењу да буде доживотни Председник Југославије.

Из имена државе је избачен придев "Народна". Он је замењен придевом: "Сосијалистичка". Тиме је симболизовано да су интереси народа замењени интересима владајуће идеологије.

Биле су забрањене све политичке странке, осим КПЈ, касније назване Савез Комуниста Југославије (СКЈ). Оне су тврдиле, а у школама је предавано, да је једино марксистичка - комунистичка идеологија исправна и да оне **преузимају сву одговорност за друштвено политички развој Југославије и њених народа.**

Тито је једном рекао:

“И ћутање је политика”.

Тражено је да се људи јавно изјашњавају. Посебно у КПЈ/СКЈ. Тако беше и једне ноћи изјашњавање о Резолуцији Информбироа. Сваки члан је износио лично опредељење у својој партијској ћелији. Широм Југославије. Оне, већином Србе из Црне Горе и Србије, који се отворено изјаснише да задржавају дотадашњи званични став КПЈ - похапсише и њима оживеше Голи оток. Суђења није било, те ни пресуда.

Професори Философског факултета у Београду који су изложили своје неслагање са политиком СКЈ су били искључени са Универзитета.

Била је донета Уредба да се преко стотини хиљада Срба, које су протерали албански усељеници у току нацистичке окупације Косова и Метохије, забрањује повратак у њихову Дедовину. И после завршетка 2. Светског рата је непрекидно омогућавано стотинама хиљада Албансаца да се масовно слободно усељавају на Косово и Метохију. Албанци су у Србији добили уточиште са следећим правима на:

- своју религиозну и културну слободу и аутономију,
- једнака грађанска и политичка права као сви остали држављани,
- дечији додатак, социјално (пензијско) и 100% здравствено осигурање,
- могућност запошљавања у државној служби,
- * друштвене станове на коришћење,
- бесплатно школовање у свим школама и на свом језику,
- слободу да користе свој језик,
- слободу да путују у иностранство.

Која су то људска права била ускраћена Албанцима у Србији? У којој то НАТО држави, или некој другој, усељеници имају таква права? Зашто многи Западни политичари, државници и медија говоре само о људским правима једне националне мањине, а не свих људи који живе на том простору?

О непрекидним злочинима албанских терориста над Србима је смео да говори само онај ко је био спреман да се суочи са оптужбом да је националиста, шовиниста и да буде строго кажњен. Од 1945. године до сада је преко 600 000 Срба протерано са Косова и Метохије. А колико је хиљада Срба тамо побијено?

Зашто многи Западни политичари, државници и медија, не само да прећуткују истину о непрекидним злочинима албанских терориста над Србима, већ покушаје законите Власти у Србији да их заустави приказује као злочиначке акције против албанског становништва?

На седниси ЦКСК Србије 1968. године су књижевник Добрица Ћосић и професор Јован Марјановић говорили о томе шта се догађа Српском народу на Косову и Метохији и какав је план албанских усељеника. Били су искључени. Зашто су остали чланови ЦКСКС, СКЈ, зашто је Тито - зашто су сви они прећуткивали истину о непрекидним злочинима албанских терориста над Србима? Зашто су ућуткивали и кажњавали свакога ко би износио истину о њима? Голгота Српског народа која се управо одиграва на Косову и Метохији показује, да су Добрица Ћосић и професор Јован Марјановић износили истину о трагичној српској судбини и указали на њу још увек на време.

Поводом предлога Устава СФРЈ, усвојеног 1974. год., на Правном факултету у Београду је била организована дискусија 1971. год. Наставници су отворено, стручно и научно указали да тај предлог Устава води растурању Југославије, да је врло неповољан по Србију и за Српски народ. Њихове дискусије су биле заплењене. Професор др Михаило Ђурић и др Војислав Коштуница су били удаљени са Универзитета, а професор др Михаило Ђурић је уз то био отеран у строги затвор на осам месеси. После је враћен на Универзитет.

Титов став према Србији исказује његова крилатица:

“Слаба Србија - јака Југославија.”

Једино су у Србији установљене аутономне покрајине. Оне су добиле чак право вета у републичкој Скупштини.

Званично су од 1957. године били признати само следећи језици југословенских народа:

- Српскохрватски језик.
- Хрватски књижевни језик.
- Македонски језик.
- Словеначки језик.

Српски језик од тада више није био званично признат. Није званично постојао.

Тито је био доживотни Председник Југославије, врховни командант њених оружаних снага и Секретар/Председник КПЈ/СКЈ. Скоро четрдесет година. Под његовом управом су суштински биле и друге масовне организације (Милиција, СЦРНЈ, синдикална организација, ...).

Прокламовано је увођење новог друштвено-политичко-државног система: социјалистичко самоуправљање. Начелно је оно омогућавало висок степен демократичности у држави и у друштву. Оно је требало да буде замена за вишепартијски

политички систем. У стварности, све битне одлуке су припремане у СКЈ. Међутим, самоуправљањем је одговорност са СКЈ пренета на самоуправне органе.

51% бруто личног месечног дохода је аутоматски узимано за разне фондове (порезе). На крају године се плаћао порез на чист лични годишњи приход. Преко 60% националног буџета Србије је одлазило за Армију, око 23% за федералне фондове, око 13% за републичке фондове, а мање од 1% за културу, просвету и образовање.

Да ли је С. Р. Немачка платила Југославији ратну одштету за штету из 2. Светског рата? Народ у Србији није добио ту ратну одштету.

Југославија је 1970. године имала међународни дуг од око 1,5 милијарду долара.

Седамдесете године су биле богате многобројним месечним/двомесечним Титовим путовањима у Бурму, Индију, Индонезију, Египат. Њихови Председници су долазили у Југославију. Нове резиденције су зидане. Бриони су постали надалеко привлачни за стране државнике.

Тито је у несврстаним земљама постао познат као демократа.

Око осамдесет шефова држава и Влада је дошло да му ода пошту уз огромну масу народа 1980. године.

У народу се дуго говорило да нас је Тито дубоко задужио својом владавином.

II – 5 “И ПОСЛЕ ТИТА - ТИТО!”

Југославија је имала међународни дуг од преко 20 милијарди долара 1980. године. Западне земље су престајале да финансијски помажу буран друштвено-политички развој Југославије. Економски проблеми, несташице и повећање незапослености међу младима су расли. Међународни монетарни фонд је све више упозоравао на рокове за враћање дугова.

Чланови СКЈ су певали после 1980. год., посебно громко у Босни и Херсеговини и у Србији:

“Друже Тито ми ти се кунемо да са твога пута не скренемо!”

“И после Тита - Тито!”

Држава у којој су три најважније организације биле у вољи једног човека скоро четрдесет година је у врло кратком року направила драстичну промену на колективно руководство.

Председници Република су заменили Тита у својим Републикама.

Савезна Скупштина није расписала савезне изборе по истеку мандата дотадашњим члановима. Требало је да ти избори буду вишепартијски. Председници Република су се декларисали као демократе. Ниједан од све шесторице није тражио да се проблеми решавају у Савезној скупштини.

Председници свих Република су организовали референдуме, изузев у Србији. Потпуно запостављајући Савезну скупштину, они су прогласили, супротно Уставу СФРЈ, референдуме пуноважним за издвајање својих република из Југославије, осим Црне Горе. Устав је право на самоопредељење до одцепљења давао искључиво југословенским народима, не републикама.

Захваљујући изванредној упорности министра иностраних послова Немачке, обамрли министри осталих Западноевропских држава су после дуге ноћне дискусије прихватили да признају одцепљење Словеније и Хрватске иако су њихове земље биле признавале СФРЈ и њен Устав.

Председништво Југославије је било прихватило да његовој седници председава министар из једне НАТО земље да би оно могло да заузме одређен став!

Био је март 1992. године када су новостворене хрватске војне јединице из Славонског Брода ушле у Босански Брод. Такође новостворене, Муслиманске војне јединице из Босне су им се придружиле. Хапсили су Србе. Следећег дана, српско село Сијековац, близу Босанског Брода, је спаљено заједно са становницима. У том периоду су муслимански војници пуцали на сватове једне српске свадбе у Сарајеву. Тако је почео рат у Босни и Херцеговини. Србе су оптужили за агресију!

Део албанских усељеника - албански терористи - је настављао да врши злочине над Српским народом, другим неалбанским људима на Косову и Метохији и над Албанцима који им се нису придруживали.

III Сопствено понашање - један од узрока садашње ситуације

III – 1 СРБИ, СРБИЈА, ЦРНА ГОРА И СРПСТВО

Српски народ је сељачког порекла, везан за земљу, изузетно трпељив, великодушан и гостопримљив. Ужива у гастрономији и поседовању материјалног богатства. Радан је. чуваран такође. Воли да ствара и да поседује сопствену имовину. Посвећен је жетви, игри, пријатељству, љубави и лепоти. За највредније људске особине сматра лично

поштење, чојство, јунаштво, памет и мудрост. Народ велике осећајности који има дубоку потребу да живи у пријатељству с другима, да воли и буде вољен. Народ отворене душе и врцавог ума. Негује породицу, чува домаћинство. Децу сматра својим највећим благом. Дату реч уважава као обавезу. Отаџбину сматра светињом.

Српски национални интереси су очување, заштита, неговање, развијање и уздизање **српских националних вредности** које сматрам следећим:

- **Српска деса.** Она представљају основни смисао битисања и развоја Српског народа у прошлости, садашњости и будућности.
- **Слобода народа и равноправност људи.** Колико год пута да је слобода Српском народу одузимана, он је успевао да је поврати. Та истрајна посвећеност слободи, потреба за њом и борба за њено остваривање сједињују Српски народ и резултат су целог народа, као и подршке и помоћи његових пријатеља. Из тога у српској држави природно произилази равноправност људи, без обзира на националност, верску опредељеност, имовно стање и положај у професионалној хијерархији.
- **Српска национална вера - Светосавље - Светосавско Православно Хришћанство.** Она у себи садржи и искрено исказује Христову веру, исконски српски морал, хришћанске и српске народне духовне обичаје као што су Божић, Лазарева субота - Врбица, Васкрс, српска народна Крсна Слава - Свети Сава, српска породична Крсна Слава, детинци, материце и очеви. На шестодесетогодишњицу Косовске битке, на Видовдан ове године, српска светост патријарх Павле је служио службу на окупираном Косову.
- **Српски морал.** Он обухвата лични, друштвени, пословни, државни и национални морал. Заснива се на Православном поштовању потреба и интереса других људи, свог народа и других народа у оквиру општег људског морала, постигнутих писаних и неписаних трајних договора. Он се исказује кроз човекољубље, посвећеност породици и родбини, приврженост пријатељима и кроз родољубље; он се показује кроз поштен рад, кроз поштовање других људи и народа. Залог су дали наши преци који су жртвовали и своју имовину и себе, да би се спасао народ и сачувале његове свете вредности и његове посебне драгоцености.
- **Српски језик - Вуков правопис и његово писмо (Вукова ћирилица).** Они су једини национални језик, једини национални правопис и једино национално писмо Српског народа.

- **Српска култура.** Она је сачувана у породицама, у манастирима, у књигама, у духу народа, у понашању, у образовању и у стваралаштву Срба.
- **Српска Дедовина и Отаџбина, српска државност и српска држава у њима.** Нико нема, без сагласности Српског народа, морално, уставно, законско или национално право да потпише у име Српског народа и српске државе, да прихвата да се укине српска државност или да се одвоји неки део српске Отаџбине и Дедовине. Такав потпис је неважећи.
- **Српски државни симболи.** Српска химна, застава и грб симболизују српску државност.
- **Српска династија.** Она је један од симбола стварања и постојања српске државности.
- **Слободно предузетништво.** Оно је основа стимулисаности и мотивисаности за рад. Оно је један од стубова економског развоја Српског народа и његове државе.
- **Српска привреда.** Она је не само прва потка живота Српског народа, већ и једна од основних гаранција његове слободе и независности. Она се заснивала и треба да се и у будуће заснива, пре свега, на делатностима које налазе природну сировину у српским земљама, као што су: пољопривреда, шумарство, сточарство, рударство, туризам и - сива материја која у мозговима чува наслеђену природну бистрину, као и све делатности на њима засноване.
- **Слободна приватна својина.** Она је основа стимулисаности и мотивисаности за поштовање, чување и одбрану имовине, како личне и породичне, исто тако и народне и државне имовине.
- **Српска људска солидарност.** Она се открива као једно од највећих нематеријалних блага Српског народа које он потпуно износи и разоткрива у најтежим искушењима.

И у прошлости и у садашњости, појединци или и делови Српског народа су се одрицали (из разних разлога), делимично или потпуно, српских националних вредности. То се чак одиграло, најалост и даље се одиграва, и на државном нивоу: добровољно укинута српска државност и утопљена српска држава, одбачени српски државни симболи, укинут Српски језик, забрањени слободно предузетништво и приватна својина, омаловажен српски морал, запостављен, не само развој него и неговање српске културе, подсмевана српска вера, испољена државна небрига о српској деци и деци Србије, Црне Горе, Републике Српске и Републике Српске Крајине.

Историјско језгро Српства је у Србији, историјско непрекидно одржавање Српства у слободи је у Црној Гори и историјско непрекидно надање у Српство је било у Крајини, Славонији, Македонији, Босни и Херсеговини, да би се данас сажело у Републици Српској.

Сматрам, да ми треба да будемо јединствени у очувању, одбрани, неговању, развијању и уздизању српских националних светих вредности и српских националних драгосености. Мислим да је природно што нисмо једногласни у политици, али сматрам да треба да будемо сложни у поштовању и спровођењу одлука које доноси она Власт коју је народ изабрао на слободним, равноправним, поштено и отворено спроведеним изборима, а која све време остаје посвећена свом народу и његовим светим националним вредностима и драгоценостима.

Исто тако, треба да будемо јединствени у смењивању људи са владајућих положаја када то битно изневере, или када се покажу толико неспособни, да су последисе њихове владавине дубоке, а поготову када су трагичне и катастрофалне.

III – 2 ЈУГОСЛАВИЈА, ЈУГОСЛОВЕНИ И ЈУГОСЛОВЕНСТВО

Племенита идеја братске сједињености у сестринској љубави, у материнској пажњи и очинској заштити југословенских народа се показала неостварљивом у постојећим условима.

Тежња за стварањем југословенске нације се претворила у наметање југословенске националности, која никада није постојала нити постоји.

Једино је Српски народ уложио своју државу ради стварања Југославије.

Упркос стварности, Југославија и Југословенство се и даље намећу Српском народу, Србији и Црној Гори, пренебрегавајући чињеницу да се већина југословенских народа издвојила.

Може ли неко да пронађе ишта добро што су Југославија и Југословенство донели Српском народу, његовој Дедовини и Отаџбини? Куда Југословенство води Српски народ?

Нисам открио ништа добро, а морао бих да заборавим историју, прошлост и садашњост, да не бих знао о свему лошем што је Југословенство донело и нанело Српству.

Непознат народу - постао је Председник Председништва ЦК Србије. На политички врх је дошао лествицама ЦКС-СКЈ. Нови човек је обећавао. Одржао је прву јавну седницу Председништва СКС у пролеће 1988. год. Окружен Србима на Косово Пољу, а обасут камењем које су бацали Албанци, јавно се заветовао:

“Овај народ не сме нико да бије.”

Поверовао му је цео Српски народ.

На Видовдан 1989. године је хеликоптером слетео на преко милионски народни скуп на Косову одржан у славу Косовским јунацима. Стварао је утисак привржености Српству.

Крајем исте године је изјавио да у Србији неће да се дозволи вишепартијски систем. У току одвијања догађаја у Румунији и пред утицајем њиховог одсјаја у Србији, предомислио се.

У својству Председника Председништва С. Р. Србије је одржавао митинге у Србији у време политичке кампање за избор првог Председника Републике Србије. Његови говори су објављивани у горњем делу леве половине прве стране новина. Није имао ни једно јавно иступање као кандидат за Председника. Иступања других кандидата нису објављивана у водећим дневним листовима.

Као Председник Р. Србије посветио се Југославији и Југословенству. Није дозволио да се у Србији одржи референдум о ставу Србије у односу на Југославију, о имену, о химни, о застави. Прихватио је да Српскохрватски језик и даље буде званични језик у Србији.

Расписани зајам за водопривреду и уређивање слива Мораве није искоришћен за своју намену. Његове обвезнице су безвредне.

Национализована имовина је распродата приватним лицима, уместо да буде враћена својим власнисима. Држава је почела да распродаје друштвену имовину - странцима.

Председник Р. Србије је одбио да потпише Закон о враћању имовине Српској Православној Сркви, а који је била усвојила Народна скупштина Р. Србије.

Девизна штедња грађана Србије је најмање два пута одузета од њених улагача.

Као Председник Р. Србије је дозволио да милиција палицама, сузавцем и воденим тенковима растерује народне и студентске демонстранте марта 1991. године, а потом и да тенкови крену на њих ненаоружане. Многе личности су долазиле и обраћале се

омладини, која је била око чесме на Теразијама и дан и ноћ. Председник Србије је врховни командант њених оружаних снага. Он командује младићима Србије у војсци. Није дошао међу омладину на Теразије ни марта 1991. године, ни 1992. године. Деци су се углавном придружиле - **мајке!**

Уместо Председника Р. Србије, дошли су у 3:30 трећег јутра мартовских демонстрација 1992. год. из пролаза од хотела Балкан. Било их је шест кршних. У новим спортским тренеркама америчке производње. Почели су да растерују децу. Придружило им се око седам - осам старијих од 35 - 45 година. Један је тукао у главу, а други у груди. Када би оборили дете, ударали су стопалама по лицу, грудима. Једног обамрлог су убацили у ауто. С новинарима сам обишао све болнице. Испребијани младић није био доведен ни у једну болницу. Када су отишли, деца су се вратила. Наставила су свој протест. Рекли су да их знају, да су то “Војводини” људи. Они су децу пребијала и уз присуство бројних милиционера. Тако је Власт завршила свој тест о томе, да ли може да туче децу а да се њихови очеви, родбина, пријатељи, наставници не побуне. Пошто је тест успешно завршен за Власт, онда је она касније применила и примењује исти метод и на очеве, родбину, пријатеље и наставнике.

Крајем марта 1991. године је око двадесет хиљада људи у Удружењу књижевника Србије потписало петицију господину Слободану Милошевићу да поднесе оставку на функцију Председника Р. Србије. Да ли је то било оправдано, или не, показују његова даља владавина и њени резултати.

Представници Универзитета у Београду су замолили Председника Р. Србије за разговор 1992. године. Одбио је. Образложио је да они нису значајнији од осталих делова народа, на пример од радника и сељака, и да су за њега сви равноправни. Значи, да он не прихвата да разговара ни са сељацима ни са радницима.

На предлог Владе Р. Србије је био распустио Народну Скупштину у току одвијања расправе о поверењу - управо тој Влади.

Погоршавање економске ситуације се непрекидно одвијало и пре завођења неоправданих санкција против народа у Србији и Црној Гори. Народ је и даље клизио у глад, немаштину, беду, смрзавање у хладним домовима, у растућу незапосленост, посебно младих, у личну несигурност, прокаженост у иностранству. Лекари у болницама су принуђени да бирају које ће новорођенче да препусте судбини, јер немају могућности да се побрину за све бебе...

Делови Српског народа су се све више расипали по свету. Никада није било тако масовно исељавање из Србије. Посебно младих, који стварају породице, рађају и одгајају децу изван Отаџбине.

Као Председник Р. Србије се ангажовао активно у решавању проблема у Крајини, Славонији и Републици Српској. Био је говорио да сви Срби треба да живе у једној држави. Није подржао предлог Скупштине Републике Српска Крајина за сједињавање са Србијом и Црном Гором. Србима у Босни је обећао да ће да им подигне ново Сарајево. Од народних посланика у Скупштини Републике Српске је тражио да прихвате Венс - Овенов план. Они су заузели другачији став. Увео је санкције против Републике Српске.

Прихватио је да буде проглашен за Председника С. Р. Ј. без јавне дискусије о кандидатима, а после изненадног избора на седници Скупштине С. Р. Ј.

Одбио је да прихвати резултате избора у Србији 1996. године. Изазвао је непрекидне тромесечне демонстрације. Народу је послао посебно наоружану милицију. Тражио је, да Скупштина после избора обављених по постојећем закону, донесе нови закон по коме би се одредили резултати већ одржаних избора. По струци је дипломирани правник.

Тражио је, тада већ као Председник С. Р. Ј., 1998. године, од народа Србије да на референдуму одлучи, да у решавању проблема у Србији не учествују странци. Народ се одазвао и прихватио. Он се потом договарао, супротно свом захтеву и резултату референдума, са страним изасланицима о решавању проблема у Србији. Потписао је, супротно Уставу, договор са странцем да се тешко наоружање повуче са Косова и Метохије. То је осоколило албанске терористе да појачају своја злодела над српским и осталим неалбанским живљем на Косову и Метохији. Нису штедели ни Албанце који им се нису прикључивали. Када је вратио тешко наоружање на Косово и Метохију, САД и НАТО су се позвале на тај договор тврдећи да је прекршен и то неоправдано приказивали својим народима и светској јавности као један од разлога за бомбардовање Србије и Црне Горе.

Србима најуреним из њихове Дедовине и Отаџбине у Крајини, Славонији, Босни и Херсеговини, који су потражили уточиште у Србији, не даје се држављанство Србије. Знам и за Србе/Српкиње рођене у Босни, који су венчани за Српкиње/ Србе почетком шестедесетих година и од тада живе у Србији, а не даје им се држављанство Србије. Господин Војислав Шешељ, који је дошао у Србију почетком осамдесетих година, је добио држављанство Србије (и постао Подпредседник Владе, да не заборавим, он је у дужој

оставци). А какав је однос био према Албанским усељеницима? Учлањавањем у КПЈ/СКЈ, они су добијали с лакоћом држављанство Србије.

III - 4 ПОЛИТИЧКО СТАЊЕ У НАРОДУ

На основу резултата избора с једне стране, и на основу учешћа у демонстрацијама у последњих осам година, ситуација ми у народу изгледа следећа:

- Око 28% бирача активно подржава садашњу власт, режим и политику и за њих су дубоко везани. Мислим да је ова групација најорганизованија, најповезанија и најјединственија јер је велики број од њих био активан у структури коју је изградио КПЈ/СКЈ. Они се противе превременим изборима, промени Устава, уставног система и државног уређења. У оквиру њих је сва власт: политичка и војна, милицијска и медијска. Они прете грађанским ратом ако треба да оду са владајућих положаја наслеђених од КПЈ/СКЈ. Они су задовољни да им Београдски пашалук остане као приватан посед. Они тврде да су водили народ најбоље што је било могуће, да никог у народу нема ко би га боље водио, да би га други одвели у потчињеност према Западу. Да би се то доказало, треба да се изврше одговарајућа упоређења. Као пример су изнета нека у додатку под насловом “Поређења”.
- Око 60% се налази у различитим степенима пасивности и у недоумици. Од њих је најмање 95% незадовољно садашњом влашћу, режимом и политиком, и јесу за промену. Они страхују да промена може да донесе још лошију власт, режим и политику него што су садашњи, те да доведе до још лошијих ситуација у народу, а народ у још теже стање. Многи су застрашени претњом грађанског рата. Неки људи из ове групације од 95% не виде ко би могао да покрене процесе на боље, нити да је неко могао да води процесе боље.
- Око 12% је активно у настојањима да се садашња власт, режим, политика и уставни систем битно промене. Они се још нису здружили око једног основног програма заснованог на опредељењу за свете српске националне вредности и драгоцености.

III - 5 РАСПУШТАЊЕ САЗИВА САНУ

Садашњи сазив Српске Академије Науке и Уметности треба да буде хитно распуштен и да се изврши нови јавни избор чланова.

Садашњи сазив Српске Академије Науке и Уметности у свом чланству заклања једног од најобимнијих плагијатора у светској историји науке. Професори др Лазар Русов и Вукман Човић су обавестили о томе САНУ и поднели јој доказе 1987. године. САНУ није одговорила. Тридесет и шест научника и уметника су поновили тај захтев јануара 1989. године. О томе је писано у јавности. Изашла је и књига о том плагијаторству. Излагано је и на телевизији. САНУ је плагијатора после тога изабрала за свог редовног члана! Разматрајући Закон о Академији и Статут Академије закључио сам, да садашњи сазив САНУ, не само да није одговорио својим моралним, академским, законским и статутарним обавезама, већ их је обезвредио. Плагијаторство уништава стваралаштво, чини све испите и сва сведочанства бесмисленим и руши све основе онога што је добро у светској цивилизацији. Мирење са плагијаторством међу члановима САНУ даје подстицај преписивању на испитима ученицима и студентима у свим школама.

Оцењујем да је садашњи сазив САНУ дубоко изневерио славне раније чланове и сазиве САНУ и поверење које му је пружио цео народ. Садашњи сазив САНУ не заслужује да буде даље у саставу САНУ. Потпуно сам уверен да је распуштање целог садашњег сазива САНУ један од неопходних услова за морални, педагошки, културни, политички и материјални опоравак целог народа, за његово подизање и напредак.

III - 6 ВЛАСТ: ОДНОС ПРЕМА УСТАВУ И НАРОДУ

Председник С. Р. Ј. је под страним притиском, а да би зауставио бомбардовање потписао, уз сагласност Председника и Народне скупштине Р. Србије, да прихвата :

1. изнуђено повлачење Војске и Милиције Р. Србије - С. Р. Југославије са Косова и Метохије и инострано спречавање њиховог враћања тамо,
2. инострано ограничавање српском особљу да извршава своје јавне, уставне и законске функције на Косову и Метохији,
3. инострано одређивање броја српског особља који може да извршава своје јавне, уставне и законске функције на Косову и Метохији,
4. улазак стране војске у Косово и Метохију,
5. препуштање државних функција Републике Србије страним државама,
6. да међународне институције организују прелазну управу на Косову и Метохији,
7. успостављање веће аутономије и самоуправе на Косову и Метохији,
8. да се одреди будући статус Косова и Метохије узимајући у обзир предлог из Рамбујеа,
9. начелно и у детаљима "План Г8" - Нацрт Резолуције Савета безбедности ОУН.

Оцењујем да су Народна Скупштина Р. Србије, Председник Р. Србије господин Милан Милутиновић и Председник С. Р. Ј. господин Слободан Милошевић вишеструко драстично прекршили Устав Србије тим прихватањем и потписивањем. Неколико људи је јуна ове године поднело Захтев Уставном суду Р. Србије да осени уставност и законитост тог споразума и да донесе одговарајуће одлуке (копија дописа је приложена).

IV Међународно понашање - један од узрока садашње ситуације

IV – 1 ВЛАДЕ ЗАПАДНИХ ДРЖАВА И НАЦИОНАЛНА ПРАВА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ НАРОДА

Државници и Владе најмоћнијих Западних земаља су признали, и то супротно Уставу, право свим југословенским нацијама, осим српској, да самовољно издвоје из Југославије њене републике у којима су они били већински народи. То су они исти народи који су од оснивања Југославије протествовали против тога да једно лице значи - један глас на изборима. Тврдили су да је то наметање српске нације осталим југословенским нацијама. Самовољно су издвојили републике - самовољно зато што Устав то право није давао републикама. Уставно право на самоопредељење до одцепљења су имали једино југословенски народи. Самовољно, јер није одржан савезни референдум, није решавано у Савезној скупштини, нити су били расписани избори. Требало је да буду први вишестраначки избори за Савезну скупштину.

Државници и Владе најмоћнијих Западних земаља су, не само поштовали резултате референдума свих југословенских нација, осим референдума Српског народа у Крајини, Славонији и Босни и Херцеговини, већ су и свим средствима помагали њихово невиђено брзо остваривање. Невиђено, јер су у веома кратком року признавали државе које нису постојале никада, или после скоро хиљаду година једино као фашистичка држава у току Другог светског рата.

Не само што су референдуме Српског народа потпуно обезвредили, већ су га оптужили да је агресор, зато што је покушавао да одбрани своје наслеђе - своју слободу. Да би га што више застрашили, да би га што дубље исцрпели, они су неоправдано увели санкције против Србије и Црне Горе.

Уставни задатак савезне армије је био, као у свакој држави, да брани уставни поредак и територијални интегритет земље. Савезна армија Ј. Н. А. је имала војнике и официре свих националности, а процентуално највише из републике где се налазила

јединица. Зато није чудо што су војници добили у Словенији оружје без муниције, када су упућивани да обезоружају словеначке јединице територијалне одбране ангажоване за спровођење неуставног одвајања Словеније из Југославије. Упркос свему, државници, Владе и медија најмоћнијих Западних земаља су оптужили Српски народ за агресију на Словенију.

Српски народ, који је био са Хрватским народом конститутиван народ С. Р. Хрватске је новим хрватским Уставом изгубио тај статус. По српским кућама су освањивале поруке претњи породицама ако се не иселе. Срби су нестајали заувек. На пример у Вуковару, по Крајини и Славонији. Одговор хрватске Владе на предлог Срба из тих крајева да добију аутономију је био аутобус пун наоружаних милиционера. Ватром на њих је започет, по мом памћењу, оружани сукоб у Крајини и Славонији. Завршен је масовним истеривањем преко 250 000 Срба из њихове Дедовине и Отаџбине. Државници, Владе и медија најмоћнијих Западних земаља су то подржали и својим народима објашњавали, да је то потпуно оправдано, приказујући им као агресију борбу Српског народа да очува своја имања, своје породице, своју слободу у својој Дедовини.

Потом је хрватска паравојна јединица прешла у Босански Брод, хапсећи Србе, да би исто тако паравојна, муслиманска јединица с њом следећег дана ушла и спалила Сјековац заједно са његовим становницима. Мало пре тога, Муслимани су пуцали на младу, младожењу и сватове на једној српској свадби у Босни. Тако је започет рат, по мом сећању, у Босни и Херсеговини. Срби су вековима имали приватно власништво над око 64% земље у Босни и Херсеговини. Државници, Владе и медија најмоћнијих Западних земаља су својим народима приказивали као агресију потпуно оправдану борбу Српског народа да очува своја имања, своје породице, своју слободу у својој Дедовини и Отаџбини. И одлучили су да му отму око 15% његове земље. И да му наметну окупаторски протекторат у Републици Српској. Да би то постигли, организован је масакар сопственог, Муслиманског народа на пијаци Маркале у Сарајеву. Организован, јер су фоторепортери и репортери били спремни да буду у дато време и на месту, да би снимали масакар, а за који су Србе опет оптужили Државници, Владе и медија најмоћнијих Западних земаља. Сада се зна да то нису урадили Срби. Упркос томе, тортура над њима се наставља!

Показало се да су те оптужбе против Српског народа биле припреме за оправдавање истеривања Срба из Крајине и Славоније, за отимање српске земље у Босни и Херсеговини, за бомбардовање Српског народа најпре у Републици Српској, а потом у Србији и Црној Гори, да би се наметнуле окупаторске власти и у Републици

Српској и у Србији - у националној баштини Косову и Метохији. Да би се и ово оправдало, полувековни албански процес злостављања, злодела и злочина над Србима на Косову и Метохији је префуткиван од стране Државника, Влада и медија најмоћнијих Западних земаља. Они су, уместо истинитог обавештавања својих народа о томе, одбрану и заштиту српског, осталог неалбанског и мирољубивог албанског становништва, приказивали као агресију, а нападе албанских терориста - као праведну ослободилачку борбу. Ни то није било довољно, већ се албанском тероризму сада дозвољава да потпуно и непрекидно истрајава у свом поновном пљачкашком походу, у примитивном уништавању древних српских духовних и културних вредности, споменика, манастира и цркава, у злочиначком процесу масакрирања и истребљивања неалбанског становништва, а посебно Срба, на Косову и Метохији.

IV – 2 ПРОПАГАНДА - СРЕДСТВО ДЕМОНИЗАЦИЈЕ И ОПРАВДАВАЊА АГРЕСИЈЕ

Санкције против Србије и Црне Горе, њихово бомбардовање, као и раније Републике Српске, и приморавање Срба на егзодус из Крајине и Славоније уз њихову предају, су припремани и праћени беспримерном пропагандом, заснованом на неистинитим оптужбама против Српског народа. Та пропаганда је далеко превазишла све до сада у светској историји по својој обимности, трајању, немилосрдности, неистинитости, ефикасности и последицама.

Да би се илустровало до ког је степенa досегла антисрпска пропаганда у Западним земљама, наводим следеће еписмо које сам добио из С. А. Д.:

“I hate to tell you but the anti-Serb disinformation has also reached in my 9th grade granddaughter's book, "Human Heritage," which teaches, "The Serbians, in an effort to create an all-Serbian state, had been following a policy of 'ethnic cleansing'. This meant they put non-Serbs in prison camps or executed them." I guess it could have been worse, but the Serbs are being demonized in our schools. I wonder how American children of Serbian descent feel when they read how barbaric their kindred are?

One of the Academic Consultants is Sayyid M. Syeed, Ph.D. Director, International Institute of Islamic Thought, A Jerrold Green, A Joseph R. Rosenbloom, and one Al Naklowycz, Ukranian.”

V - 1 МЕЂУНАРОДНА БОМБАРДОВАЊА: ОБЕШТЕЋЕЊА

Бомбардовањима Српског народа и народа у Републици Српској, Србији и Црној Гори су суштински прекршени људско право на слободан живот и слободно опредељење у својој Отаџбини, Повеља Организације Уједињених Нација, основна начела међународног права и односа, институција суверености и независности државе, Статут НАТО пакта и мотиви за његово постојање, Женевска Конвенција и Дунавска Конвенција. Та бомбардовања не смеју да се забораве.

Сматрам да треба поштено и себи и другима да разјаснимо разлику између следећих појава и њихових носиоца:

° Једно је неспособно вођење народа и државе, погрешни политички ставови, задртост у истрајавању на политици задовољавања интереса чланова суштински једне политичке странке, безобзирност према слободи људи, суровост у одбацивању изборних резултата, осиноност у опхођењу с народом, подређивање народних интереса - интересима владајућих људи, позивање на родољубље само када је то једини начин да се ти интереси заштите и исти људи даље одрже на власти, изигравање народне воље, а што, по мом искуству, карактерише власт у Србији и Црној Гори. Власти у Србији и Црној Гори, коју носе чланови некадашњег СКЈ, су идеолошко - политички васпитани да буду опредељени и посвећени интернационализму, почевши од Југословенства, а занемарујући, ниподаштавајући као ускогрудо, застарело и назадно, те превазиђено, посвећивање и опредељеност свом народу. Најблаже речено, смешно је, до циничности, да они буду оптужени за национализам. Они су се предали наднационализму, мислећи да су се посветили интернационализму и космополитизму. Како може неко да воли друге народе, ако не воли свој родни народ? Западни државници, политичари и медија која њих оптужују за национализам, иако знају све претходно и боље од мене, то чине да би их ставили у ситуацију да се још више потврђују, доказују, да нису националисти.

° Друго је припремање, наређивање извршавања и/или извршавање злочина злостављањем до погибије, масакрирањем, убијањем недужне деце и невиних људи, масовно истребљивање једног народа, а што нисам открио у раду и понашању власти у Србији и Црној Гори, нити у Републици Српској. Западни државници, политичари и медија која њих оптужују за злочине, за национално истребљивање, за геноцид, иако знају и

боље од мене да то није тачно, оптужују их, не само да би код својих народа оправдали своју агресију и добили њихове подршке, и не само да би владајуће људе у Србији, Црној Гори и Републици Српској ставили у ситуацију потпуне покорности, већ и да нико не би покушао да тражи морално и материјално обештећење за последице НАТО агресија и окупација.

Зато сматрам да треба поштено и отворено да износимо истину. Људи који су сада у опозицији, а ово пренебрегавају, да би сменили на власти оне који сада владају, не само да неће донети добро ни себи ни народу, већ ће стање још да погоршају. Јасно је да је за опоравак потребна финансијска подршка из иностранства, али не таква, на тај начин и под тим условима. Сви ми, Срби у иностранству, треба да помогнемо да до тога не дође.

Сви ми, Срби у иностранству, који смо радили у Крајини, Славонији, Босни и Херсеговини, Србији или Црној Гори смо улагали у тамошњи развој. Улагали смо и у развој Косова и Метохије. Бомбардовања су уништила та наша улагања. Пљачкање које се одвија сада на Косову и Метохији је пљачкање сваког од нас. Масакрирање Српског народа је масакрирање уперено против сваког од нас. Да смо се тамо нашли у датом времену - били би смо масакрирани. Уосталом, невиђена офанзива лажи, најобимнија, најтрајнија и најефикаснија пропаганда до сада, масакрирају непрекидно наше мисли, наше душе и осећања наше деце.

Мислим да треба сви ми, Срби, да будемо јединствени и у следећем:

- Не признајемо споразум о предаји Косова и Метохије, пошто је изнуђен беспримерним, ничим изазваним, неоправданим бомбардовањем и наметнут народу Србије, пошто је супротан њиховом националном историјском власништву и припадности као и Уставу Р. Србије. Потпис Председника С. Р. Југославије на том Споразуму се оглашава неважећим.
- Све стране војне трупе треба да напусте Косово, Метохију и Републику Српску за онолико време колико им је било потребно да уђу тамо, а рачунајући од дана подношења захтева.
- Сви страни држављани, који немају одговарајуће визе треба у року од месец дана да напусте територију Србије, Црне Горе и Републике Српске, а рачунајући од дана доношења обавештења.
- Све државе чије су војне јединице учествовале у бомбардовању Републике Српске, Србије и Црне Горе, треба, сразмерно свом учешћу, да плате свима оштећенима одговарајућу ратну одштету у року једнаком трајању бомбардовања, а

рачунајући од дана подношења захтева. Прекорачење тог рока повлачи нормалне камате.

- Да се државност Р. Србије у потпуности успостави и на Косову и Метохији у року од седамдесет и осам дана, колико је било довољно да се бомбардовањем изнуди њихова предаја.
- Да се укину санкције над Србијом и Црном Гором.
- Да се укине Уредба о забрани враћања становништва на своја имања на Косову и Метохији.
- Да се свим становницима истераним са Косова и Метохије, који су држављани Р. Србије, омогући безбедан повратак у своје домове и слободан живот у складу с Уставом и Законом.
- Да се у агресорским земљама објави истина о Српском народу.
- Да се развија пријатељство са свим традиционално савезничким народима, а са осталима да се успостављају односи међусобног поштовања.

Било је и природно и обавезно да Власт у Србији и Црној Гори, односно у Републици Српској постави претходне захтеве. Пошто, колико ми је познато, то није урађено, предлажем да се образује тело које ће организовано да прикупи све захтеве за материјалну одштету и које ће да их поднесе Владама држава учесницама у бобмардовањима - државама НАТО пакта. Светски Сабор Срба би могао да буде покретач те акције.

Владе НАТО држава су успеле да покоре Српски народ у Републици Српској и на Косову и Метохији, да их окупирају, да униште Србију, да приморају Власти у Републици Српској и у Београду да прихвате понижавајуће споразуме и одлуке. Они су успели користећи неупоредиво јачу војно-техничку силовитост немилосрдним уништавањем зграда, фабрика, индустријских постројења, електрана, топлотних станица, аеродрома, путева, пруга, мостова са пешацима и возилима, возова и аутобуса са путницима, болница, школа, обданишта и породилишта. Они су то успели загађивањем вода, земље и ваздуха. Они су то постигли ширећи неистину у својим народима о Српском народу и шаљући своје аутоматски вођене ракете. Они су то постигли експлоатишући човечност својих народа, научника, инжењера и уметника непрекидно их затрпавајући обавештењима супротним истини.

Ми, Срби, у Отаџбини и широм света, ако слушамо своју Светосавску веру, ако се држимо српског морала, можемо то све да надокнадимо. Треба да износимо истину, да је износимо непрекидно. То није обавеза само према родном народу. То је помоћ Западним

народима и обавеза према целом човечанству. Откривањем потпуне истине и мирнодопским, поштеним и доследним спровођењем моралног и материјалног обештећења, постићиће се, надам се, да се такве агресије више не предузимају.

V – 2 НОСИЛАЦ УСТАВНОСТИ И ЗАКОНИТОСТИ У СРБИЈИ

Колику још уставност и законитост имају они прекршиоци Устава који су позвани да га спроводе и штите? Чак, који су га стварали.

Највиши и директни носилац потпуне уставности и законитости у Србији и Црној Гори је народ. Он свој став може да исказује преко својих посланика, Народне скупштине и Председника и да преко њих остварује уставност и законитост докле год они поштују и спроводе Устав, Закон и њихове одредбе. Када их они драстично прекрше, онда народ остаје и једини носилац и заштитник потпуне уставности и законитости. Исто важи и када они воде трагичну по народ политику и/или када они изневере свете српске националне вредности и драгоцености.

V – 3 МОГУЋЕ МИРНОДОПСКО, УСТАВНО И ЗАКОНИТО РЕШАВАЊЕ ПРОБЛЕМА

Народ као највиши и једини директан и потпун носилац и заштитник потпуне уставности и законитости има и морално и уставно и законито право да се организује и да решава ситуацију. Он има право да опозове и смени све народне посланике, да распусти Народну скупштину и Председнике Република. Он то може да изведе мирнодопски - путем референдума, мирнодопским притисцима кроз демонстрације и штрајкове, или побуном. Када Скупштина и Председник драстично прекрше Устав, када дубоко изневере националне интересе, вредности и драгоцености, онда народ има потпуно уставно, законито и морално право да преузме решавање ситуације.

Народ се сам по себи врло тешко и споро организује. Он није јединствен.

У садашњој ситуацији сматрам да сви они који мисле да треба да се промене људи на власти, режим и политика треба да се сједине у следећем. Стварна опозиција треба да покаже своју способност и решеност да ефикасно поведе и добро води народ мирнодопским путем. Да би то доказала народу, она треба, уз подршку и помоћ оних који чине 72% бирача, да активно учествује у организовању и спровођењу референдума у Србији и Црној Гори о изјашњавању по следећим предлозима:

- Опозивају се:

господин Слободан Милошевић са функције Председника С. Р. Југославије,
господин Милан Милутиновић са функције Председника Р. Србије,
господин Мило Ђукановић са функције Председника Р. Црне Горе,
сви народни посланици у: Савезној скупштини С. Р. Југославије, у Народној
скупштини Р. Србије, и у Народној скупштини Р. Црне Горе.

- Бирају се општим гласањем народни посланици у:
Уставотворну скупштину Србије и у Уставотворну скупштину Црне Горе, и да оне
заједно чине Уставотворну скупштину заједничке државе Србије и Црне Горе, сви
са једногодишњим мандатом.
- Бирају се општим гласањем Председници:
Србије, Црне Горе и заједничке државе Србије и Црне Горе, сви са једногодишњим
мандатом.

V – 4 УСТАВОТВОРНЕ СКУПШТИНЕ

Задатак уставотворних скупштина би требало да буде да у року од годину дана:

- изнесу народу предлоге нових Устава,
- да дозволе јавну дискусију о предлозима,
- да утврде коначне предлоге Устава,
- да одрже референдум о предложеним Уставима,
- ако се нови Устави прихвате на референдумима да их огласе пуноважним и да
истовремено ставе ван снаге све до тада важеће одговарајуће Уставе и све
одговарајуће законе; тамо где се не прихвати нови Устав остаје на снази дотадашњи
Устав,
- да се изврше избори за све државне органе по важећим Уставима.

Сматрам да организовање референдума треба да испуни најмање следеће услове:

- Да у организацији референдума учествују и нестраначке организације и да учествују
искључиво домаће организације и институције.
- Да Армија и Милиција не спречавају одржавање референдума.
- Да се обезбеди свима слободно, равноправно и јавно изношење ставова и мишљења
и да државни радио, државна телевизија и штампа омогуће представницима свих
политичких странака равноправне могућности иступања.

- Да у одржавању референдума и пребројавању гласова учествују равноправно представници свих политичких странака и нестраначких организација чије је седиште у Отаџбини, као што је Светски Сабор Срба.

Референдум је пуноважан само ако на гласање изађе више од 50% бирача. Ако толико бирача не изађе на гласање, онда народ Србије и Црне Горе озакоњује све што је садашња власт потписала супротно Уставу и даје јој своје поверење да може да влада мимо Устава, који је тиме стављен ван снаге. Предлог је усвојен само ако се за њега изјасни више од 50% бирача. Армија, Милиција, садашња власт, све институције, сваки појединац и сео народ су тада обавезни да поштују резултате и да помогну њиховом ефикасном спровођењу.

V-5 ОРГАНИЗАЦИЈА И НАЧЕЛА СРПСКЕ ДРЖАВЕ

Сматрам да држава Српског народа треба да буде јединствена, без република и аутономних покрајина. Она треба да буде структурно организована кроз четврти, општине, срезове, округе и области. На пример, Србија и Црна Гора би биле две основне области. Ако би им се придружила Република Српска и она би била област. Мислим да у њој треба да буду остварена следећа начела:

1. Врховни и једини директан носилац уставности, законитости, судства и државности у српској држави је народ. Српски народ је њен конститутивни народ.
2. Територијални интегритет Србије и Црне Горе је неповредив. Косово, Метохија и Војводина су саставни, нераздвојиви делови Србије. Територијална сједињеност јединствене српске државе је неповредива.
3. Судство треба да буде независно од политике, непристрасно без обзира на функцију и положај прекршитеља, да потпуно и доследно срповоди уставни и законски систем, да прати да ли Власт поштује Устав и Закон и да реагује у супротном случају. Судије се бирају, на предлог судске организације, и смењују општим тајним гласањем као и народни посланици и Председник. Судије имају исти имунитет као и народни посланици и Председник.
4. Армија треба да буде професионална и Уставом обавезна да брани народ, целовитост земље, уставни поредак, и ако је потребно, судске одлуке. Политичке странке не могу да организују своја одељења у Армији. У случају напада на Српски народ и његову државу, сви мушки држављани старији од двадесет и једне године су

војни обвезници. Они старији од 18. година, до 21. године, су тада предвојни обвезници.

5. Милиција служи народу у складу с Уставом и законом, да обезбеди извршавање судских одлука, да обезбеђује слободу кретања, безбедност становања целог становништва и рада радних организација и њи хових имовина. Политичке странке не могу да организују своја одељења у Милицији.
6. Сви држављани у српској држави су равноправни пред Уставом и Законом и имају иста права и обавезе држављанина независно од националности, вероисповести, политичког опредељења, функције, положаја и материјалног стања.
7. Све националне мањине имају сва права одређена међународним споразумима које је прихватила или донела Организација Уједињених Нација. Прихвата се дефиниција националне мањине коју је она усвојила.
8. Јавне и/или уставне и/или законске и/или друштвене и/или политичке и/или економске и/или војне било привилегије било аутономије не могу да буду дате ни једној етничкој групацији, политичкој странци или територијалном делу у српској држави.
9. Сви политички кандидати и све политичке странке имају иста јавна, уставна и законска права и обавезе према народу и пред њим.
10. Званични језик је језик Српског народа - Српски језик. Он је обавезан у свим основним и средњим школама као наставни предмет и као језик извођења наставе у свим (основним, средњим, вишим и високим) школама. Слободна је јавна употреба свих других језика. Језици националних мањина могу да буду наставни предмети на свим нивоима образовања отворени за све ученике/студенте. Познавање два страна језика је услов за завршавање средње школе. Добро владање њима је услов за завршавање студија. Одлично владање њима је услов за завршавање последипломских студија.
11. Школовање без школарине у основној и средњој школи, а на универзитету само за студенте који заврше претходну годину у целости и у року. Наставници су обавезни да обезбеде уџбенике. Систем формалних услова изражених кроз број положених испита као услов за упис у следећу годину студија треба да буде укинут. Њега треба да замени систем научно - педагошког - стручног узрочног овладавања материјом и полагања испита на универзитетима. Оснивачи школа су обавезни да обезбеде савремена наставна средства. На њиховој производњи треба да буде ангажована домаћа индустрија.
12. Образовни систем у основном и средњем школству треба да буде јединствен и да омогући непрекидност и ефикасност у школовању.

13. Настава из историје треба да буде истинита и у том смислу јединствена на свим нивоима. Она треба да буде независна од политике.
14. У потпуности треба да буде остварена слобода културног, стручног, наставног, научног, уметничког и академског стваралаштва и рада, и јавних средстава обавештавања.
15. Слобода вероисповести треба да буде потпуно омогућена свакоме.
16. Слобода политичког опредељења мора да буде гарантована. Политичке странке не могу да организују своје јединице у државним институцијама, у Армији, Милицији, у школама и другим образовним институцијама ни у Академији.
17. Основни природни извори су народно власништво под државном управом.
18. Приватна својина и приватно предузетништво су дозвољени у свим областима делатности.
19. Порески систем је стимулативан за народ и државно коришћење пореског прихода је јавно. Опорезује се само бруто приход умањен за обавезно улагање у народно здравство, народно школство, народну културу, професионалну армију, професионалну милицију и државне органе, а преко одређене границе, по непрекидној нелинеарној растућој скали. Највећи просенат је 40%. Сви који дају финансијске или материјалне поклоне обдаништима, школству, здравству и уметничким институцијама треба да у одговарајућем износу имају смањени порез.
20. Основна радна недеља има 35 сати ефективног рада. Минимална радна недеља је 17,5 сати ефективног рада. Максимална радна недеља је 48 сати ефективног рада.
21. Потпуно здравствено осигурање за децу, запослене и пензионере.
22. Матерински додатак за породиље и материнство као основа за признавање шест година за пензију мајкама до одређеног броја деце (на пример: пет или шест).
23. Пензијско осигурање.
24. Отвореност границе за слободно путовање у иностранство за све држављане српске државе.
25. Статус и врсте улазних виза за стране држављане се одређује у међусобном односу са сваком страном државом појединачно.
26. Српска (национална) банка са задатком да са малим каматама, а у одређеним случајевима без камата, помаже уздизање Српског народа, његових пријатеља и целе српске државе. Она би имала међународни карактер: филијале би биле тамо где живе Срби, широм света.

27. У српској држави Српска Академија Науке и Уметности (САНУ) треба да буде једина Академија на националном нивоу.

V – 6 СРБИ, СРБИЈА И ЦРНА ГОРА: СРПСКА ДРЖАВА

Срби су један од најстаријих народа у Европи. Црногорци су онај део Српског народа који живи у Црној Гори и који Османлије нису никада потпуно покорили.

Срби имају своју богату и лепу Дедовину и Отаџбину, свој начин размишљања исказан кроз једноставан и отворен Српски језик, своју духовну самобитност, своју културну својственост, своју сопствену државност и своја државна знамења: заставу, химну и грб, своју вековну верску непрекидност и своју Цркву, своје богате народне обичаје и културу, своју способност привређивања и свој морал. Све што је од тога под велом заборављања треба да се васпостави у свој својој светлости, снази и богатству.

Косово и Метохија су света земља Српског народа. Докле год Српски народ као староседелачки народ хоће да живи слободно на Косову и Метохији дотле нема нико права да га у томе спречава. Докле год Српски народ хоће да живи слободно на Косову и Метохији - он ће и живети тамо у оквиру српске државе.

Отимачина Косова и Метохије и настављени просес злодела према Српском народу и осталом неалбанском живљу нису новост у српској историји. Новост је да у томе учествују Владе и многа средства јавног обавештавања низа народа и земаља с којима је Српски народ традиционално био савезник. Новост је и у томе што домаћа власт предаје Косово и Метохију страном окупатору и потпуно препушта Србе и остале становнике окупаторској немилости.

Србија и Црна Гора треба да буду темељац државе Српског народа. Њој могу да се придруже по слободном опредељењу други делови српске Дедовине и Отаџбине. На пример, Република Српска. Исто такво право се признаје другим југословенским народима.

Сматрам да у Србији и Црној Гори постоје људи и политичке странке који и које су способни да организују народ и да га поведу у то остваривање мирнодопским путем, мирнодопским средствима и мирнодопским методама. За то су неопходни мирнодопски услови.

Сви ми који смо се школовали у српским земљама, а чије трошкове је сносио народ, понављам: н а р о д (не: држава), и који живимо у иностранству, имамо обавезу да помажемо подизање и развој Српског народа, његових пријатеља и српске државе. Један од начина би био улагањем у српску (националну) банку.

Верујем да Српски народ може све то да оствари - ако хоће. Да ли хоће - не знам. Надам се да хоће.

VI

Српска

Држава Бугарског народа се на Српском језику зове - Бугарска, Финског - Финска, Француског - Француска,...и можемо да наведемо велики број других примера у истом смислу. Именом се исказује који народ је оснивач државе, ком народу она припада, чије интересе она исказује и штити.

Природно је да то буде изражено и у имену државе Српског народа. Мислим да зато у имену треба да буде назначено да је држава **српска**.

На пример:

СЈЕДИЊЕНА С Р П С К А ДРЖАВА

или

С Р П С К А ДРЖАВА

или

С Р П С К А КРАЉЕВИНА

или

С Р П С К А РЕПУБЛИКА

или

С Р П С К А ЗЕМЉА

или једноставно:

С Р П С К А.

Постоји низ речи у Српском језику које могу да значе придев или именицу.

Волео бих и да сви ми овде и сви Срби и српски пријатељи од сада радимо на поновном мирнодопском, ефикасном, брзом и квалитетном успостављању српске државности, на њеном развоју и уздизању према изнетим начелима у јединственој држави Српског народа. Верујем да ће она да исказе оно што је у његовој бити:

**Држава Српског народа ће бити богата земља,
биће земља слободе, праведности и радости,
биће земља народа жетве, игре и лепоте.**

С надом и жељом да се што скорије нађемо у, од Српског народа створеној и негованој његовој, а од иностранства признатој, јединственој држави Српског народа захваљујем вам се на пажњи.

VII

Додатак: Поређења

Свакако да је неопходно народно и национално јединство ради заштите народа и очувања његових вредности, али народу треба да буде јасно око кога треба да се сједини. Ако досадашњи догађаји то не разјашњавају, ако оно што је урађено и како је урађено и оно што није урађено, а могло је да се уради у протеклих десет или двадесет или педесет година нису довољни да се то разјасни, онда треба да се размотре неке чињенице исказане кроз упоредне податке.

I ЕКОНОМСКО ПОРЕЂЕЊЕ

Треба да се јавно изнесе економски биланс (извоз/увоз) и стање задужености:

- Краљевине Србије на дан 1. јануар 1914. год.
- Краљевине Југославије на дан 1. јануар 1941. год.
 - у целости,
 - за Србију и за Црну Гору појединачно.
- ФНР Југославије на дан 1. јануара 1968. год.
 - у целости,
 - за НР Србију и за НР Црну Гору појединачно.
- СФР Југославије на дан 1. јануара 1980. год.
 - у целости,
 - за СР Србију и за СР Црну Гору појединачно.
- СФР Југославије на дан 1. јануара 1991. год.
 - у целости,
 - за СР Србију и за СР Црну Гору појединачно.
- СР Југославије на дан 1. јануара 1992. год. и то:
 - у целости,
 - по републикама појединачно: Р. Србија, Р. Црна Гора.
- СР Југославије на дан 1. јануара 1999. год. и то:
 - у целости,
 - по републикама појединачно: Р. Србија, Р. Црна Гора.

II ИНДУСТРИЈСКО ПОРЕЂЕЊЕ

Број увезених лиценци индустријских производа у Југославију у периоду:
1918 - 1941,
1945 - 1968,

1968 - 1980,
1980 - 1990.

Број увезених лиценци индустријских производа у Србију у периоду:

1918 - 1941,
1945 - 1968,
1968 - 1980,
1980 - 1990,
1990 - 1999.

Број увезених лиценци индустријских производа у Црну Гору у периоду:

1918 - 1941,
1945 - 1968,
1968 - 1980,
1980 - 1990,
1990 - 1999.

III ПОРЕЂЕЊЕ ОЧУВАЊА СУВЕРЕНИТЕТА И ТЕРИТОРИЈАЛНОГ ИНТЕГРИТЕТА

Треба да се упореде:

- Пакт из 1941. године
- Споразум Милошевић - Холбрук из октобра 1998. године,
- и
- Споразум из јуна 1999. год. о предаји Косова и Метохије.

IV ПОРЕЂЕЊЕ ОДНОСА ПРЕМА ПРИВАТНОЈ СВОЈИНИ И ПРИВАТНОМ ПРЕДУЗЕТНИШТВУ

- У Краљевини Србији.
- У Краљевини Југославији.
- У ФНРЈ/СФРЈ/СРЈ:
 - Разлози за национализацију и њене последице.
 - Разлози за укидање приватног предузетништва и последице.
 - Разлози за распродају национализоване имовине уместо за њено враћање њеним власнисима и последице,
 - Разлози за распродају друштвене својине/предузећа странцима и то из НАТО земаља и последице.

V ПОРЕЂЕЊЕ ОДНОСА ПРЕМА УСЕЉАВАЊУ АЛБАНСКИХ ИЗБЕГЛИЦА У СРБИЈУ

- Број Албанаца у Краљевини Србији:
 - 1. јануара 1914. год.
- У Краљевини Југославији.
Број Албанаца у Србији:
 - 1. јануара 1941. год.,

- 1. јануара 1945. год.

◦ У ФНРЈ/СФРЈ/СРЈ:

Број Албанаца у Србији:

- 1. јануара 1941. год.,
- 1. јануара 1945. год.,
- 1. јануара 1968. год.,
- 1. јануара 1980. год.,
- 1. јануара 1990. год.

Број Срба и број Албанаца чланова КПЈ/СКЈ у Србији:

- 1. јануара 1941. год.,
- 1. јануара 1945. год.,
- 1. јануара 1968. год.,
- 1. јануара 1980. год.,
- 1. јануара 1989. год.

VI ПОРЕЂЕЊЕ ИСЕЉАВАЊА СРБА ИЗ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ У ИНОСТРАНСТВО

Број Срба исељених из Србије у периоду:

1918 - 1941,
1945 - 1968,
1968 - 1980,
1980 - 1990,
1990 - 1999.

Број Срба исељених из Црне Горе у периоду:

1918 - 1941,
1945 - 1968,
1968 - 1980,
1980 - 1990,
1990 - 1999.

VIII

Јавни дописи

- 1 **Допис** Радомира Ашковића и Љубомира Т. Грујића упућен великом броју Председника држава и Председника Влада о истини на Косову и Метохији, да Косово није проблем, већ да су проблем један део албанских усељеника, и апел да се укину санкције, 12. март 1998. године.
- 2 **Допис** Радомира Ашковића и Љубомира Т. Грујића Председнику и народним посланицима Р. Србије о њиховим обавезама према Српском народу и народу Србије, 12. март 1998. године.
- 3 **Апел** Председнисима и Владама С. Р. Ј. и Р. Србије да дају оставке, Председницима и Владама С. А. Д. и других НАТО држава да укину санкције, Председницима и Владама

Русије и Белорусије. Потписали су га тројица до 23. октобра 1998. године, и још тројица до 16. децембра 1998. године.

- 4 “**Језик, имена, пасош, држава и Устав**”: захтев да се у пасошу наша имена пишу и на светском језику да би се очувао њихов правилан изговор и предлог Председницима, Владама и Скупштинама Р. Србије, Р. Црне Горе и С. Р. Југославије да дају оставке и да се распишу избори за уставотворне скупштине. Допис Љубомира Т. Грујића, 2. децембар 1998. године.
- 5 “**Stop the Aggression. False President Clinton’s and NATO’s argumentation**”. Потписали су га четворица 30. марта 1999. године.
- 6 **Захтев** Председницима и Владама С. А. Д. и других НАТО држава и НАТО-у да се заустави бомбардовање и укину санкције. Четрдесет и једно лице потписало од 3. до 16. априла 1999. године.
- 7 “**Truth. Invitation. Solution**”. Писмо Председницима и Владама С. А. Д. и других НАТО држава и НАТО-у да се заустави бомбардовање и да прихвате предложено решење. Потписало га је 28 лица од 25. до 28. априла 1999. године.
- 8 **Одговор** Љубомира Т. Грујића господину Полу Дејвиду Уелстону (Paul David Welstone), Сенатору С. А. Д., о истини о Косову и Метохији и предлог решавања проблема, 16. мај 1999. године.
- 9 **Еписмо** Љубомира Т. Грујића студентима и професорима С. А. Д. да не прихвате мобилизацију ради учествовања у НАТО бомбардовању Србије и Црне Горе, 16. мај 1999.
- 10 “**Захтев**” Љубомира Т. Грујића Председницима, Владама и Скупштинама Р. Србије, Р. Црне Горе и С. Р. Југославије да учине да се заустави бомбардовање, очува интегритет Р. Србије и укину санкције или да поднесу оставке, 20. мај 1999. године.
- 11 **Одговор** Љубомира Т. Грујића господину Џону Едуардсу (John Edwards), Сенатору С. А. Д., поводом оптужбе против господина Слободана Милошевића, 28. мај 1999.
- 12 “**Захтев**” Љубомира Т. Грујића Уставном суду Р. Србије да испита уставност и законитост документа о Косову и Метохији и да донесе одговарајуће одлуке, 10. јуни 1999. године

(примљен у Суду 24. јуна 1999. године.). Тај Захтев су потписали и Суду појединачно послали још неколико људи.

- 13 **Писмо** лајтнант генералу Мајклу С. Шорту (Michael C. SHORT) о одговорности за слање недужних америчких младића да бомбардују невин народ Србије и Црне Горе, 24. октобар, 1999. Потписало седамнаест лица.
- 14 **Еписмо** Љубомира Т. Грујића господину Питеру Уорthingтону (Peter WORTHINGTON) у вези с његовим чланком и настављањем процеса извршавања злодела и злочина над неалбанским, посебно српским, становништвом на Косову и Метохији, 20. новембар 1999.
- 15 **Одговор Њ. В. принца престолонаследника г. Александра Карађорђевића** Љубомиру Т. Грујићу у вези питања о абдикацији Краља Петра II., 25. 11. 1999.

Белфор, Француска - Химелштур, Немачка

26. новембар - 27. новембар 1999. године.

Откривене грешке у куцању су исправљене

23. десембра 1999. године.

Љубомир Т. Грујић